

Arrestnummer C/ /2014
Repertoriumnummer 2014/
Datum van uitspraak 02 april 2014
Rolnummer 2012/CO/96
Notitienummer parket-generaal 2012/PGA/384 2012/VJ11/91

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

1.
arbeider
geboren te
wonende te
thans wonende te
Hongaar

beklaagde

2.
zonder beroep
geboren te
wonende te
thans wonende te
Belgische

beklaagde

de beklaagde sub 1 vertegenwoordigd en de beklaagde sub 2 aanwezig en bijgestaan door mr. advocaat bij de balie van , op 5 december 2012

de beklaagde sub 1 aanwezig en bijgestaan en de beklaagde sub 2 vertegenwoordigd door mr. advocaat bij de balie van , op 23 oktober 2013

1. Ten laste gelegde feiten

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd

Te

De eerste en de tweede.

In agrarisch gebied

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 1.536 m²

eigendom van _____ (geboren te _____ op
en _____ (geboren te _____
)

bij akte verleden op 7 februari 2007,

A.

Tussen 1 augustus 2007 en 9 november 2007, meermaals, op niet nader bepaalde data.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, de hierna vermelde handelingen, te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden:

het verrichten van een bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

meer bepaald:

- het afbreken van de bestaande houten bekleding
- het plaatsen van een gemetste fundering onder de volledige constructie
- het plaatsen van een aangemetsde sokkel bestemd voor de plaatsing van een waterreservoir
- het herbouwen van de houten constructie, zijnde een woning van 8 meter breed op 7,5 meter diep met bouwkundig achteraan rechts van de woning een uitbouw van 4 meter breed op 2,5 meter diep, door middel van onbehandelde houten planken;

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1 1°, 146 °, 146 3°, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999.

B.

Tussen 1 augustus 2007 en 31 december 2007, meermaals, op niet nader bepaalde data, ondermeer op 8 november 2007.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, de hierna vermelde handelingen, te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden,

het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5° c) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, meer bepaald:

een woontent van het Mongoolse type, bestaande uit een constructie van hout overdekt met doek, rond van vorm en met een diameter van 6 meter;

De felten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1 5° c), 146 1°, 146 3°, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999.

C.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, door handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kort geding, namelijk:

I.

Tussen 8 november 2007 en 1 november 2008, meermaals, op niet nader bepaalde data:

het verder afwerken van de houten constructie ondanks het eerder bevel tot staken van 8 november 2007 uitgaande van de gemachtigde ambtenaar () (stuk 6, kaft I), zoals bekrachtigd door de Vlaamse stedenbouwkundig inspecteur op 20 november 2007 (stukken 25-26, kaft I).

namelijk door:

- bevestiging van de pvc dakgoten vooraan en achteraan de constructie
- het bekleden van de (bouwkundig gezien) linker zijgevel met brede houten schallénbordplanken
- het afwerken van de keuken, ondermeer door plaatsing van een keukenmeubel met dubbele spoelbak, een gasfornuis en een oven
- het afwerken van de badkamer, ondermeer door plaatsing van een ligbad
- het plaatsen van twee kunststof vaten (met een inhoud elk van +/- 1.000 liter) voor de opvang en recuperatie van regenwater
- het plaatsen van twee fotovoltaïsche cellen op het plat dak van de bijconstructie

- het permanent bewonen van het weekendverblijf

II.

Tussen 10 augustus 2009 en 13 augustus 2009, meermaals, op niet nader bepaalde data:

het verder afwerken van de houten constructie ondanks de eerdere bevelen tot staken van eerst 8 november 2007 uitgaande van de gemachtigde ambtenaar (stuk 6, kaft I), zoals bekrachtigd door de Vlaamse stedenbouwkundig inspecteur op 20 november 2007 (stukken 25-26, kaft I), en daarna 31 oktober 2008 uitgaande van commissaris en inspecteur van POLITIEZONE zoals bekrachtigd door de Vlaamse stedenbouwkundig inspecteur op 14 november 2008 (stukken 35-37, kaft II).

namelijk door het verder afwerken van de grenen planken vloer in de woonkamer;

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 146 3°, 146 5°, 146 tweede lid, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken, kantoor te d.d. 21.02.2011 boek

eigendomsakte verleden door notaris te

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 2 januari 2012 door de beklaagden tegen al de beschikkingen
- op 3 januari 2012 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 20 december 2011 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 4C, waarbij beslist werd:

Verleent aan eerste beklagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C de gunst van opschorting voor een periode van drie jaar.

Verleent aan tweede beklagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C de gunst van opschorting voor een periode van drie jaar.

Verplicht eerste en tweede beklagde tot betaling van elk 1/2 van de kosten van het geding belopende 298,11 EUR in het totaal en tot een vergoeding van elk 31,28 EUR.

Bevault met betrekking tot het perceel, gelegen te perceel kadastraal gekend:

het volledig afbreken van de constructie en alle opstallen op het perceel (inclusief eventueel vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en dit binnen een periode van drie jaar na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis en dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag vertraging in geval van niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en Schepenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelden en op hun kosten.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 5 december 2012 en 23 oktober 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer, voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Ontvankelijkheid van de strafvordering

De verjaring van de strafvordering is nog niet aan de orde nu de laatste feiten sub C.I. en C.II., zo bewezen, dateren van de periode tussen 10 en 13 augustus 2009 en de feiten vermengd zijn door eenzelfde misdadig opzet.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven sub A., B. en C.I. en C.II. bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

2. De feiten sub B. worden door de beklaagden niet betwist.

3. Beklaagden gaan er ten onrechte van uit dat de verbouwde chalet moet geacht worden vergund te zijn. Immers, bij het vonnis d.d. 29 januari 1974 werden de toenmalige eigenaars van de chalet veroordeeld wegens het oprichten tussen 1 april 1972 en 15 mei 1972 en in stand houden zonder vergunning vanaf sedertdien. Uit het navolgend PV d.d. 15 februari 2013 blijkt dat het om hetzelfde perceel gaat en uit het notarieel verloop blijkt dat het om dezelfde woning gaat; daarover kan niet de minste twijfel meer bestaan. Het Ingeroepen vermoeden van vergunning is derhalve weerlegd door het Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 4.2.14.§2 lid 1 VCRO.

De eerste rechter wees er terecht op dat beklaagden zeer goed wisten dat de chalet zonder enige vergunning gebouwd werd en dat er een bevel tot afbraak gegeven was (zie p. 5 vonnis)

Beklaagden houden ook tevergeefs voor dat zij enkel onderhouds- en instandhoudingswerken zouden hebben uitgevoerd. Het vernieuwen van de buitenmuren en het plaatsen van een gemetste fundering (zoals blijkt uit de bij het aanvankelijk PV gevoegde foto's) zijn te beschouwen als het herbouwen en verbouwen van een constructie waarvoor wel degelijk een voorafgaande schriftelijke stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Uit de vaststellingen blijkt ook dat beklaagden zich niet gestoord hebben aan de stakingsbevelen en desondanks de woning verder afgewerkt hebben, wat ook niet betwist werd (stuk 1/45 en 1/52 en 2/26-27 en 3/7). Er is niets dat er op wijst dat deze stakingsbevelen onwettig zouden zijn en ze slaan op de vastgestelde stedenbouwkundige inbreuken.

Ten onrechte roepen beklaagden het non bis in idem principe in omdat er voor de feiten sub C.I. en C.II. administratieve geldboetes opgelegd werden. Uit het dossier blijkt evenwel dat deze nog steeds in rechte betwist worden, nog niet betaald zijn en dus niet definitief zijn. De strafvordering is dus geenszins onontvankelijk. Het is derhalve voor de beoordeling van de zaak en beslechting ervan geenszins noodzakelijk de door beklaagden voorgestelde prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

3. De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B en C.I. en C.II. zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

4. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die, zoals de eerste rechter terecht stelde, de plaatselijke goede ruimtelijke ordening ondermijnen,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn,
- de moeilijke familiale en financiële omstandigheden,
- het feit dat de woning ondertussen niet meer bewoond wordt.

Daarom worden de beklaagden ieder bestraft met een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opgediemen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening te respecteren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagden afdoende te wijzen op hun maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.3.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De constructie is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering zoals gefinaliseerd op 13 juli 2010 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede plaatselijke ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 27 augustus 2010 een eensluidend advies. Er is geen reden om een nieuw advies aan te vragen: alle elementen ter beoordeling werden voorgelegd aan de Hoge Raad.

Dat beklaagden er louter een andere visie op na houden is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de Inbreuken brengt de herstellvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen. Er is geen wijziging van de bestemming in het vooruitzicht gesteld, integendeel, van de gemeente komt niet in aanmerking voor een PRUP.

De herstellvordering strekt er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen verklaard misdrijf van instandhouding in hoofde van beklaagden te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dit misdrijf ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt; zij het dat deze burgerlijke

vordering door het Openbaar Ministerie wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

Tevergeefs beroepen beklagden zich op beweerde gelijkaardige Inbreuken in de buurt die zouden getolereerd worden. Dit is een loutere bewering die door niets bewezen wordt. Integendeel blijkt uit het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid - anders dan beklagden in hun conclusie voorhouden - dat de voorlopende herstellvordering kadert in een globale aanpak van de cluster te vermits er nog drie andere adviesaanvragen betreffende Inbreuken in de voor advies werden voorgelegd (p. 4 van het advies). Er is derhalve geen schending van het gelijkheidsbeginsel aangetoond. Beklagden tonen geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat zij in rechte en in feite ongelijk zouden behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling.

Een andere herstelmaatregel dan thans gevorderd is niet mogelijk o.m. gelet op de doorbreking van de stakingsbevelen en omdat de plaatselijke ruimtelijke ordening op kennelijk onevenredige wijze zou geschaad blijven; de huidige constructies zijn totaal niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg en ze werden verricht in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen.

Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

de afbraak van de constructie en alle opstallen op het perceel inclusief vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van afbraakmaterialen van het terrein.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 20 euro per dag vertraging. Indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65, 66 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a) en c), 93.5°.c), 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a) en c), 4.2.1.5°.c), 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1.lid 1.5°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek.
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A., B. en C.I. en C.II. zoals omschreven;

Veroordeelt de beklaagden IEDER wegens deze vermengde feiten tot een geldboete van DRIEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND ZESHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op DUIZEND DRIEHONDERDVJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENZEVENTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFTIG EURO gebracht op TWEEHONDERDVJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN effectief blijft;

Verplicht de beklaagden IEDER om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdeclemen en alzo telkens gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan IEDER der veroordeelden een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond in volgende mate:

Beveelt beklaagden solidair de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

de afbraak van de constructie en alle opstallen op het perceel inclusief vloerplaat en fundamenteen, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van afbraakmaterialen van het terrein,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van TWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 452,86 euro.

**Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:**

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 02 april 2014

uitgesproken door raadsheer d.d. voorzitter

In aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier